

Sancti Hieronymi Stridoniensis Operum, Tomi ...

Continens Commentaria In Matthaevm, Et Epistolas Pavli Ad Galatas, Ad Ephesios, ad Titum & Philemonem, & librum Didymi de spiritu sancto a Hieronymo versum ... Ad Fidem Vetvstissimorum Exemplarivm, Dvcentis Circiter Svblatis Erroribvs Emendata

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1616

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75102)

A

DIVO HIERONYMO PRESBYTERO

INSCRIPTA, FALSO TAMEN, IN EVANGELIUM
SECUNDVM MARCVM

P R A E F A T I O.

C

Mat. 13. g.
Mar. 12. d.

Luc. 16. d.

Meis scriba doctus in regno calorum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo noua & vetera. Ego vero similis pauperulae viduae, duo minuta in gazophylaciu mittenti, discendentibus meis pauperulis, ac de paupere pera

esperantibus alimenta, has de mensa diuitum. mitto micas, quas catuli mei auide cum Syrophoenissa flagitant. Porro anxiatu, aurum & argentum, lapides pretiosos minime habens, pelles scilicet hyacinthinas de caelestibus, non de terrestribus offeram: si potuero, de naturis, id est, de Marci Euangelistae historia, vel mystico intellectu (vt maiores mei traderunt) Deo adiuuante intimare curabo. Quem ideo Euangelia tractantes, intactum (vt puto) praetercunt: quia eadem penè quaè Matthaeus narrat, licet in proprijs quibusdam sint distincti testimonijs: vt ala alterius, alam alterius tangat animalis: & rota rotam eadem sequatur via, & vt versis inuicem vultibus sese sancta contueantur animalia. In primo canone Marcus cum Matthaeo Lucaeque comitatur & Ioanne. In secundo cum Matthaeo & Luca. In quarto cum Matthaeo & Ioanne. In sexto canone, velut in vno vecte duo annuli, Matthaeus semper coniungitur & Marcus, id est, in quadraginta & septem capitulis. In octauo canone cum Luca comitatur, id est, in tredecim capitulis. In proprijs vero, quaè maxime vtrunq; explanare dispono, decem & octo incedit speciatim capitulis: quaè simul omnia ducenta & trigintaquinque sunt capitula.

Marcus Euangelista Dei, Petri discipulus, Leuiticus genere, & sacerdos, in Italia hoc scripsit Euangelium. Qui initium Euangelij sui de vocibus prophetarum praesumens, praecursorem Christi Ioannem, Malachiae, id est, angeli testimonio comprobans, verbum carnem factum voce Esaiæ designans, principium euangelicae praedicationis instituit, & inuenit in verbo vocis, quod in consonantibus, id est, in genealogijs Dei & hominis praeviderat. Vnde totus in primis a perfectione Christi aetatis praedicare inchoat: nec laborat in natiuitate infantuli, qui loquitur de perfectione filij Dei. Sed & ieiunium numeri legalis, repulsam diaboli, ministerium angelorum proferens, magna in breui comprehendit. Qui primus Alexandriae fuit episcopus: cuius per singula opus fuit scire, & Euangelij in se dicta disponere, & disciplinam in se legis cognoscere, & diuinam in carne domini intelligere naturam. Qui seminat post

Matthaeum, qui fremit vt leo, qui volat vt aquila, qui discit vt homo, qui immolat vt sacerdos, qui irrigat vt flumen, qui florescit vt ager, qui feruet vt vinum. Christus etenim, de quo loquitur, homo nascendo, vitulus moriendo, leo surgendo, aquila est ascendendo. Quatuor sunt qualitates, de quibus sancta euangelia contextuntur, praeccepta, mandata, testimonia, exempla. In praecceptis iustitia: in mandatis charitas: in testimonijs fides: in exemplis perfectio consistit. Vt sunt haec praeccepta. Tunc Iesus praeccepit discipulis suis duodecim: In viam gentium ne abieritis: & reliqua: hoc est diuertere a malo. Mandata autem haec sunt, quibus dicitur: Mandatum nouum do vobis, vt diligatis inuicem: hoc est facere bonum, & charitatem implere. Testimonia sunt, quaè in ore duorum vel trium testimonium stant, vt est illud: *Ioannes testimonium perhibet de me: sed habeo testimonium maius Ioanne. Pater ipse qui in me manet, testimonium perhibet de me.* Et ipsa opera quaè ego facio, testimonium perhibent de me: & ego testimonium perhibeo veritati. Exempla vero sunt, quibus Iesum imitantur dicentem: *Discite a me, quia mitis sum, & reliqua. &: Estote perfecti, id est, misericordes, sicut & pater vester caelestis perfectus est.* Et alibi: *Exemplum enim dedi vobis, vt & vos ita faciatis.* Has quatuor qualitates psalmographi versus concinunt, dicentes: *Praeceptum domini lucidum illuminans oculos.* Historiam maxime praeccepta continent. Et alibi: *Latum mandatum tuum nimis, quia qui diligit proximum, totam legem impleuit.* Item; *testimonia tua intellexi: non est enim omnium testimonia intelligere.* Vnde aliàs dicit: *Testimonium domini fidele.* Quia potius fide animi, quam oculis carnis testimonium indiget. Quarto: *Iudicia Dei vera, iustificat a in semet ipsa,* id est, vt sic sint iudiciorum exempla nostrorum iustificata, sicut in iudicijs Dei comperta habemus. Vnde idem videns alio loco ait: *A iudicijs enim tuis timui.* In quo enim iudicio iudicauerimus, iudicabitur de nobis. In his quatuor qualitatibus sunt, timor, fides, spes, charitas. Timore namque incipimus, fide seruamus quod incepimus, spe erigimur, charitate consummatur. *Finis enim praeccepti est charitas.* Hi sunt quatuor menses, quos Christus ante messem praedixit, dicens: *Nonne quatuor menses sunt vsq; ad messem?* Vt & nos per praeccepta Dei, & mandata, ac testimonia, atque exempla, maturos post iudicium metamus cum gaudio fructus: qui in lacrymis timoris semina poenitentiae iactauimus in terra, nostros portantes charitatis manipulos cum gaudio, metamus in caelo.

Mat. 10. a

Ioan. 13. d.
Ibid. 5. f.

Mat. 11. d.
& 5. g.

Ioan. 13. b.

D
Psal. 18. a.

Psal. 118. m.
Rom. 13. c.
Psal. 118. m.
& 18. b.

Psal. 118. p.

Mat. 7. a.

1. Tim. 1. b.

Ioan. 4. c.

Psal. 125.

Exch. 1.

B

HIERON
M. 7. 8

